

Loučeňský

www.loucen.cz

občasník

ročník: XXV číslo: 1/2024

Úvodník

Vážení a milí spoluobčané, opět bych Vás chtěla v několika bodech informovat o zásadních aktivitách týkajících se městyse Loučeň.

Vodovod + kanalizace

Jak již všichni víte, od 1. ledna 2024 provozuje loučeňský vodovod i kanalizaci VaK Nymburk. Každý z občanů, který je připojen na veřejný vodovod a kanalizaci, by měl mít s VaK Nymburk podepsanou smlouvu o odběru. S majiteli nemovitostí ve Studcích, Studečkách a na Vinici, kteří by měli být připojováni do června 2024, budou podepisovány nové smlouvy s VaK Nymburk při napojení (dříve ne). Zároveň bude podepsána i „Dohoda o úhradě příspěvku na vybudování vodovodního a kanalizačního systému v městyse Loučeň“.

Výše příspěvku:

- 1) Při připojení pouze vodovodu – 40 000 Kč
- 2) Při napojení pouze na kanalizaci – 55 000 Kč
- 3) Při napojení vody i kanalizace současně – zvýhodněná částka 70 000 Kč

V tuto chvíli je propojen vodovodní řád na hlavní řád u zámku na Loučeni a probíhá již tlakové zkoušky a dezinfekce. Kanalizační

řád je již napojen na rozšířenou ČOV, kde bude zahájen zkušební provoz.

Napojování nemovitostí na Vinici, ve Studcích a Studečkách bude probíhat v součinnosti s firmou Zepriš, VaK Nymburk a městysem Loučeň.

V případě poruch domovních čerpacích stanic, vodovodu či kanalizace je nutné hlásit poruchy a havárie na dispečink VaK Nymburk 602 422 458, 325 513 803.

ZŠ a MŠ

V tuto chvíli je připravován projekt a podání žádosti na fotovoltaickou elektrárnu (FVE). Panely by měly být umístěny na střechu základní školy. Přebytek nevyužité elektrické energie by mohl být využit např. pro veřejné osvětlení.

Vše, co se týká provozu školy – např. zápisů do první třídy, provoz školy o prázdninách apod., najdete na webu školy: <https://loucen.edupage.org> a <https://www.ms-loucen.cz/cs> Městys Loučeň podal přes MAS Svatojiřský les žádost o dotace na vybavení speciální třídy ve výši 1 milion Kč.

Komunikace

Jak jste si již někteří všimli, začali jsme v rámci finančních možností s opravami komunikací.

Zatím s těmi, kde hrozilo největší nebezpečí úrazu při užívání komunikací. Jedná se o ulice Osiková, Římalova a U Zastávky. Velké opravy se dočká ulice K Oboře (ke hřbitovu) a Třešňová, na kterou je vypsáno výběrové řízení. Městys Loučeň získal na tuto opravu dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 50 % z ceny, tedy cca 3 000 000 Kč. Ve Studcích a Studečkách ještě proběhnou do června 2024 opravy komunikací (V Chobotě, Na Sychrově, Studečky) v rámci stavby vodovodu a kanalizace. Navíc pak ještě přistoupíme k opravě komunikace Ke Trojici, kde je nutné vyřešit především i odvodnění. Na tuto opravu byla podána žádost o dotaci na Středočeský kraj. Tato stavba by měla být realizována do srpna 2024.

Oprava Křížku Studce – v tuto chvíli probíhají restaurátorské práce (v atelieru restaurátora) pískovcového křížku ve Studcích. Předání díla by mělo proběhnout do konce června 2024.

Kromě toho připravujeme řadu dalších akcí, o kterých si přečtete ve článku s názvem „Připravované akce“. Budu velmi ráda, když se na nich společně potkáme.

Marta Peterková, starostka

Zájezd do Alp

Vážení čtenáři, milí spoluobčané, možná jste již navštívili populární a krásné městečko Hallstatt a možná jste si také cestou všimli odbočky na jezero Gosauseen. Možná ale ne. V tom případě městys Loučeň pro vás pořádá **18. 5. 2024** jedinečný jednodenní poznávací zájezd k hornorakouským ledovcovým jezerům Gosausee a Hinterer Gosausee.

Jakmile se budete blížit k samotnému břehu jezera, počítejte s tím, že za jakéhokoli počasí budete doslova ohromeni výhledem jak na samotné jezero, tak i na kulisu horského masivu Dachstein. Ne nadarmo jsou tato jezera považována za jedny z nejfotogeničtějších, které můžete v Rakousku navštívit.

Krátkým výletem kolem průzračného jezera Vorderer Gosausee vás provede nádherná tematická stezka. Po cestě vás čekají

krásné výhledy na Dachsteinský ledovec. Okruh měří zhruba čtyři kilometry, je prakticky bez převýšení, takže vhodný i pro rodiny s dětmi.

Byla by škoda zůstat jen u prvního jezera Gosausee. Za přibližně jednu až dvě hodiny dojdete po pohodlné šterkovité cestě k dalšímu horskému drahokamu, k Hinterer Gosausee. Na stezku k hornímu jezeru je možné se jednoduše napojit z levé strany od předního jezera. Je dobré počítat s mírným stoupáním. Procházet budete i kolem prostředního horského jezera, které za sucha není téměř vidět. Pár set metrů před cílem se nezapomeňte zastavit na dechberoucí vyhlídce až na Vorderer Gosausee, chráněné okolními masivy. Jakmile dorazíte do cíle, čeká vás hned na začátku Hinterer Gosausee lavička, ze které se otevírá pohled přímo na Dachstein.

Pokud jste příznivci horských procházek s mírným převýšením, bude tento výlet to pravé pro vás. Cestou vás čeká zážitková cesta kolem potoka a menších vodopádů, kde je možné si v jarním horku svlažit nohy. Po cestě můžete nahlédnout do jeskyně Zigeunerloch. Při návratu můžete obejít spodní jezero z druhé strany a celý výlet zakončit třeba dobrým pivem či točenou zmrzlinou na velké terase jezera Gosausee. Další možnost je navštívit lanovkou úžasnou vyhlídku Gosaukammbahn.

Při zpáteční cestě domů se stočíme k jezeru Traunsee s jezerním zámekem Ort.

Přihlášky se podávají na úřadě, kde můžete získat i další informace. Cena zájezdu 960 Kč. Odjezd 03:00 hodin od úřadu.

Fotbalový ples

Letošní fotbalový ples, který proběhl 27. ledna 2024, byl již sedmým v pořadí. Dá se tedy hovořit o tradici, která je s pořádáním této akce spjata.

Tak jako v minulých letech byl ples uspořádán s jasně daným cílem. Tedy dobře pobavit všechny přítomné hosty, připravit zajímavou tombolu a především vytvořit příhodné místo pro setkání přátel fotbalu.

Směle můžeme prohlásit, že díky obrovskému úsilí a nasazení se všechna očekávání podařilo naplnit. Poděkování patří zejména výboru FK Loučeň a všem příznivcům loučeňské kopané, kteří se na přípravách podíleli.

A jak samotný ples probíhal? Úvodního slova se chopila osvědčená dvojice z posledních let Pavel Knytl a Zdeněk Černý. Prvním bodem programu bylo taneční vystoupení několikanásobných mistrů republiky v tanci z tanečního studia Kamily Hlaváčkové. Jako již tradičně po celý večer hrála k tanci a poslechu vynikající skupina Bylo nás pět. Zlatým hřebem bylo vystoupení baviče, moderátora, dabéra a zpěváka Vladimíra Hrona. Píseň Shallow (v originále Lady Gaga a Bradley Cooper) v podání zpěvačky skupiny Bylo nás pět a Vladimíra Hrona byla opravdovou

lahůdkou. Ještě o třetí hodině ranní byl taneční parket velmi slušně zaplněn, což svědčí o tom, že „kecky byly prošoupaný“ velmi důkladně.

Závěrem bychom rádi poděkovali, všem, kteří na ples přišli, všem sponzorům a mnoha dalším lidem, kteří mají chuť podporovat loučeňský fotbal. Bez Vás by to nešlo. Za rok se budeme těšit na další setkání s Vámi všemi.

Lukáš Holub

Masopust

Letošní masopust se opravdu vyvedl, počasí nám přálo, jak na tom „malém“ ve Studečkách, Studcích i na Vinici, tak i na Loučeni.

24. února jsme se sešli na Patříně v restauraci na namaskování naší maskérkou Martinou a posílení výbornou gulášovou polévkou jsme se shromáždili na plácku před hasičskou zbrojnicí. Hudba zahrála tuš, starostka nám obřadně povolila průvod a masopustní konvoj čtyř vozů (udírny, šatlavy, hospody a vůz s kapelou) mohl vyrazit na okruh obcí. Všude nás lidé už očekávali, mohli si koupit koblihu nebo i dát klobásku z udírny. Masek bylo dost a opravdu povedených. Než jsme obešli obec, byl večer a průvod skončil opět u Patřínské hospody. Tam podle starého zvyku myslivec „zastřelil“ medvědy, kteří byli odneseni do hospody, a šlo se slavit.

Hana Zimová

**Posílejte nám své postřehy, komentáře,
připomínky, své dotazy a příspěvky
na mailovou adresu: redakceobcasnik@post.cz**

Vzpomínky na masopust

Na konci února se vždy koná tradiční masopust. Naši obcí Studce procházelo letos asi deset masek. Nechyběl ani ozdobený traktor s přívěsem, na kterém byla umístěna udiřna a opékaly se tam klobásy. Hlavní atrakcí se stal medvěd. Toho obdivovaly hlavně děti.

Při této příležitosti jsem si vzpomněla na doby masopustů, jak se uchovaly v mých vzpomínkách. Na masopustní tradici navázal tehdy místní ochotnický divadelní spolek a postaral se o to, aby pokračovala dál. Nepamatuji si přesně rok, od kdy se masopustní průvody konaly. Doma jsme měli v jedné místnosti velké proutěné koše, ve kterých byly složené kostýmy masek, zapůjčené z kolínského divadla. Bylo jich opravdu velké množství. Zájemci si je chodili půjčovat za dvacetikorunový poplatek. Vzpomínám i na pár ochotných lidí, kteří bez nároku na jakoukoli odměnu vše zařizovali. Bohužel mnozí už nejsou mezi námi. Díky panu Josefu Krausovi jelo v průvodu i několik historických kočárů, které tu možná zbyly ještě po Thurn-Taxisech. Kde byly uschovány, netuším. Pan Šafařík nejen že líčil ochotníky před každým divadelním představením, ale šminkami maloval i účastníky masopustu. Měl na výběr velké množství paruk, vousů, příčesků a líčidel. Mnozí účastníci masopustního veselí si své masky vyrobili sami podle vlastní fantazie. Průvod vycházel ze stanovíšť, která se měnila – z Loučeně, Patřína nebo i z nádvoří zámku. Trasa průvodu byla náročná. Z Loučeně se šlo do Studeček, Studec pak zpátky na Loučeň a končilo se většinou na Patříně. Průvod pokaždé doprovázela živá hudba. Muзикanti seděli na valníku za traktorem.

V dnešní době se masopust koná nadvakrát. Nejprve ve Sudcích a Sudečkách a teprve o týden později na Loučeni. Je dobře, že se tradice masopustu drží a že se najde dost ochotných lidí, kteří průvod a vše kolem zorganizují. Je hezké, že se lidé bez rozdílu věku každý rok rádi převléknou za různé figury a užijí si uvolněnou atmosféru masopustního veselí.

Hana Šubrtová

Posílejte nám své postřehy, komentáře, připomínky, své dotazy a příspěvky

na mailovou adresu:
redakceobcasnik@post.cz

Noc s Andersenem v knihovně na Loučeni

Dne 22.března 2024 se v obecní knihovně na Loučeni po malé odlmce konala akce Noc s Andersenem. Účast dětí byla skvělá a nálada také. Nejenže se děti dozvěděly mnohé o samotném Hansi Christianu Andersenovi, jeho životě, o Dánsku, kde se narodil, ale i o obecní knihovně na Loučeni.

Tento rok se po malé odlmce obecní knihovna na Loučeni opět zapojila do celosvětové akce Noc s Andersenem, tentokrát pod taktovkou Terezy Boří-

kové, studentky 3. ročníku pedagogické fakulty. Celá akce probíhala v České republice pod záštitou prezidenta Petra Pavla, který do všech míst, kde se akce konala, poslal svou zdravici pro děti a připomněl jim, jak je důležité číst, rozvíjet svou fantazii a vědomosti. Do naší knihovny se dostavilo 37 dětí různého školního věku. V úvodu se dozvěděly něco o samotné akci a jejím celosvětovém charakteru a o panu spisovateli Hansi Christianu Andersenovi. Samo-

zřejmě nemohlo chybět i několik informací o Dánsku, z nějž spisovatel pochází a které děti znají i díky stavebnici LEGO. Děti pak měly možnost hlasovat o pohádce „Andersenovce“, kterou by si rády přečetly. Bylo úžasné sledovat, jak děti čtou dětem – hrdí čtenáři I. stupně základní školy se hlásili jeden přes druhého, aby mohli svým kamarádům přečíst další část pohádky. A co se četlo? Vyhrála pohádka O ošklivém káčátku. Poté se děti podívaly na animovaný film

na motivy pohádek pana Andersena – v hlasování na plné čáře zvítězila Malá mořská víla. Děti si v rámci programu prohlédly i obecní knihovnu, kde se od paní knihovnice Hany Zímové dozvěděly, jak vlastně obecní knihovna funguje, co je to čtenářský průkaz, knihobox či knihobudka a co se se zapůjčenými knihami smí a nesmí dělat. Ani jsme neče-

kali, jaké nadšení návštěva v knihovně u dětí vyvolá! Se zaujetím poslouchaly, jak se knihy evidují, jak se řadí do knihovních regálů, jak se vede evidence o každé knize zvlášť... Pro děti bylo připraveno i občerstvení, aby měly pořád co „zobát“ a čeho dobrého se napít. Myslelo se i na odpočinek. Byly tu připraveny matrace s dekami pro oddych při čtení a

u filmu. Na závěr – jak jinak – následovala diskotéka. Děti si samy vybraly písničky, na které si chtějí zatancovat. A když se ve 22 hodin rozcházely domů, našli se i tací, kteří se – už s ospalými očky – ptali, jestli se bude pokračovat i příští pátek – no existuje snad lepší pochvala?

Alena Klimt, Marta Peterková

Peněženka městyse Loučeň

Jak z jednání zastupitelstev, tak z komunikace s vámi občany, my zastupitelé vnímáme, co vše je nutné a potřebné, a že fungování pomyslné peněženky našeho městyse není úplně jasné. A tak jsme se rozhodli sepsat malý zjednodušený sumář toho, jak vlastně obec finančně funguje.

Příjmy jako základ

Hned na začátku je třeba podtrhnout, že příjmy obce jsou vždy velice nejisté. Naše příjmy (tedy ne jenom naše, všech obcí) lze rozdělit účetně na mnoho kategorií. Pro nás je nejdůležitější rozdělení na daňové a nedaňové. Pro nás jsou absolutně nejzásadnější daňové příjmy, které tvoří zpravidla více než 70 % z celkových příjmů.

Daňové příjmy získává obec mj. na základě zákona o rozpočtovém určení daní (to je ta pořád omílaná zkratka „RUD“). Můžeme je pak rozdělit na tzv. sdílené daně (to jsou celostátně vybírané daně) a na tzv. výlučné (svěřené) daně – to je zejména daň z nemovitých věcí. Mezi další daňové příjmy řadíme např. i výnosy z místních poplatků, správních poplatků a plateb vztahujících se k ochraně životního prostředí. Tyto příjmy jsou plně k dispozici obce a je pak na ní, jak s nimi naloží.

Pokud budeme přemýšlet dál, je zjevné, že jakékoli krácení daní na celostátní úrovni se v důsledku přímo dotkne i nás v obci. Ze sdílené daně obec získává jen určitý podíl z celkového hrubého výnosu té daně daně a propočet se pak provádí ještě za pomoci různých koeficientů – prostě obec ve výsledku nějaký ten peníz dostane. Co je však ale podstatné, to je vnímání **daně z nemovitých věcí** – je to jedna z výsad každé obce a cílem této daně je (i když na ni asi všichni nadáváme) přispět obci na to, aby mohla provozovat aspoň část veřejných služeb (tj. veřejné osvětlení, oprava komunikací, provoz svých příspěvkových organizací – škola, školka atd.).

A pak máme milované **místní poplatky**, které jsou také řazeny mezi daňové příjmy. Existuje například poplatek ze psů, poplatek z pobytu, poplatek za užívání veřejného prostranství, poplatek ze vstupného, poplatek za zhodnocení stavebního pozemku tím, že se může připojit na obcí vybudovaný vodovod nebo kanalizaci, poplatek za komunální odpad atd. Výnosy z poplatků pak obec zpravidla investuje zpět do rozvoje svého území. V některých případech jsou poplatky navíc stanoveny tak, že obec zčásti na poskytovanou službu ještě doplácí (u nás jsou to jednoduše odpady, na které každoročně doplácíme z obecního rozpočtu).

Vedle daňových příjmů máme ještě **nedaňové příjmy**, které pocházejí z aktivit obce či jiných subjektů. Jedná se například o příjmy z prodeje, nájmu majetku,

z vlastní činnosti atd.

Dalším zdrojem příjmů jsou pak **dotace**. Jedním ze základních příjmů pro většinu investičních akcí jsou evropské dotace. Dalšími dotačními zdroji jsou dotace národní, ale ty jsou stále více a více kráceny (viz stav našeho státního rozpočtu). Dotace ze státního rozpočtu, ze státních fondů a z rozpočtu krajů jsou, stejně jako dotace evropské, považovány za veřejné prostředky a jsou účelově vázány – nelze je vynaložit na cokoliv. Jejich využívání je bedlivě kontrolováno (může přijít i kontrola z Nejvyššího kontrolního úřadu) a veškeré přijaté dotace musí obec podrobně vyúčtovat a doložit jak smlouvami, tak fakturami a dalšími listinami. Ostatně, pokud bychom nesplnili všechny dotační podmínky včetně právě podrobného doložení způsobu, jakým byly vynaloženy přijaté finance, mohlo by to být považováno za **porušení rozpočtové kázně**. Kromě sankčních postihů (a nejedná se zrovna o titěrná čísla) se celé zastupitelstvo vystavuje i případnému trestnímu stíhání. Nicméně bez dotací bychom většinu velkých akcí ani nemohli zahájit.

Dále dostáváme ještě **příspěvek na výkon státní správy** – v našem případě například na vedení matričního úřadu. Nejedná se o žádný zásadní příjem a navíc se stále více ukazuje, že na výkon státní správy obce spíše doplácí ze svého.

VÝDAJE

Sem spadají výdaje kapitálové a běžné. Běžné výdaje jsou např. výdaje na chod obce a úřadu, na veřejné osvětlení, příspěvek zřizovatele na provoz školky a školy – tj. příspěvek od nás, údržba a provoz hřbitova, péče o veřejnou zeleň a místní komunikace... prostě téměř vše to, co v obci denně užíváme. Jsou to i platové/mzdové výdaje, nicméně tady je na místě upozornit, že tyto nejsou zpravidla stanoveny rozhodnutím obce, ale řídí se závaznými právními předpisy (tzv. tabulkami).

Pak máme výdaje kapitálové – to jsou výdaje na investiční výstavbu, nákup nemovitých věcí, rekonstrukce budov či výdaje na investiční dotace fyzickým a právními osobám.

Dlužíš, dlužím, dlužíme

Obce se velice často zadluží. I nám se to stalo. Důvod je jasný. Potřebujeme něco většího vybudovat, musíme se zadlužit. Protože obec musí jednat s péčí řádného hospodáře (tedy účelně a hospodárně nakládat se svěřenými prostředky), nemůže se zadlužit za nesmysly, ale jen za dluhy pro „investice do budoucnosti“ – tedy v našem případě to je vodovod, kanalizace, čistírna odpadních vod, školka a škola. Nicméně i z pohledu zadlužení jsou obce po zkušenostech z minula a některých již zprofanovaných případů drženy zkrát-

ka a zákonem je nastavena tzv. **dluhová brzda**. Jedná se o fiskální pravidlo, které určuje výpočet „bezpečné“ úrovně dluhu a pravidel jeho snižování. V nejzastávším případě, když obec svůj dluh nesnižuje, ministerstvo financí dočasně pozastaví převod části výnosu sdílených daní.

Kontrola je tady vždy aneb meč nad námi visí stále

Kontrolní mechanismy – ať už kontroly z krajského úřadu či kontroly sledující využití dotačních prostředků, jsou nastaveny tvrdě. Jedná se zpravidla o kontroly v rámci běžné kontrolní činnosti, ale i o kontroly nahodilé. Obec musí mít vše v pořádku, jinak se vystavuje možnosti postihu. V praxi probíhá tak, že kontrola přijede na obecní úřad a tam prověřuje všechny listiny a záležitosti vztahující se k dané „akci“. Jedná se o několikahodinovou návštěvu, jejímž výsledkem je tzv. kontrolní protokol.

Investice a priority

Zásadnější investice do obce se snažíme nastavovat v pořadí podle toho, co je nezbytně nutné. Současně i podle toho, zda jsou či nejsou vypsány dotace, zda si to můžeme finančně dovolit a zda jsme projektově připraveni. To vše se musí sladit a když jsou tyto body splněny, lze větší akce realizovat.

Proto, když se ptáte, proč se neudělá to a neudělá ono, odpovídáme pořád stejně: peníze. Je velice těžké rozhodnout objektivně, co je a není nutné a co je nutnější a co je méně nutné. V tuto chvíli pro nás byla prioritou voda, kanalizace a zajištění dětí z naší obce. Je ale třeba zvažovat další velké investice – dosavadní vodovodní řad v části obce Loučeň a Patřín již chátará, veřejné osvětlení by si zasloužilo také vzpruhu, potřebovali bychom se věnovat vytápění kulturního domu. Místní komunikace i s dobudováváním chodníků jsou stále prioritou, větší děti potřebují své náplň volného času atd., atd. Prostě a jednoduše, pořád se klube něco nového a mezitím se poškodí a odchází to staré – je to vlastně úplně stejně jako u nás všech doma – když si předěláte střechu, můžete zase začít opravovat těsnění u oken, poškrábanou podlahu a potřebujete nový sporák. Nikdy tomu není konec.

Jako zastupitelé děláme vše pro to, aby se nám dařilo investovat bezpečně a nezadlužili jsme naši Loučeň nad únosný rámec a abychom zajistili co nejvyšší standard pro bydlení v obci včetně služeb. Prosíme vás ale, buďte trpěliví a shovívaví. Jak sami vidíte, není to jednoduché. Každá skupina občanů by ráda právě „to své“, co vnímá jako nutné. A to je dobře, protože nás to pohání dopředu. Jen musíme krok za krokem a s rozvahou. Přejeme krásné jarní dny.

Alena Klimt a Marta Peterková

Pro kutily i profíky,
šrouby, vruty, hřebíky.

**Nejširší sortiment spojovacího
materiálu, nářadí a příslušenství
pro každého.**

OTEVÍRACÍ DOBA PRODEJNY:
Po – Pá 7.00 – 16.00 hod.

Adresa:
Za Žoskou 2709,
288 02 NYMBURK

www.barton.cz prodejna@barton.cz 317 071 990

Tenis

Na začátku bych chtěl jako předseda TK Loučeň poděkovat všem příznivcům tohoto krásného sportu, který se dá hrát od útlého až do pokročilý věku. Tenisový klub zahájí svou činnost a tenis se opět začne hrát v dubnu roku 2024, kdy znovu rozjedeme venkovní sezónu. Především ale naši tenisovou školu za vedení našeho zkušeného a oblíbeného trenéra Jakuba Čepka, kterému musím za tenisový klub poděkovat za jeho nasazení a přístup k našim / vašim dětem, které nám svěřujete, aby se naučily základy tenisu. Poděkování tudíž náleží i rodičům. Tato tenisová škola plně funguje již šest let, kdy v posledních letech bývá přihlášeno více než třicet dětí, a to nejen místních, ale i z okolí.

I v letošním roce plánujeme menší úpravy a opravy areálu tenisových kurtů. Dále plánujeme s trenérem uskutečnit jako

každý rok tenisový camp pro děti, a to pravděpodobně opět na měsíc srpen a po domluvě s naším trenérem zase o počtu 16 dětí. Rodiče budeme včas a průběžně informovat o jeho konání.

Věříme, že nám i v letošním roce 2024 budete Vy rodiče i děti nakloněni. Kde jinde je lépe než venku na čerstvém vzduchu.

Tenisové kurty jsou rovněž otevřeny pro širokou veřejnost. Rádi Vás na nich po předchozí domluvě uvidíme. Kontakty jsou uvedeny na nástěnce u klubovny TK Loučeň.

Já jako předseda TK Loučeň jsem rád, že tenis na Loučeni pořád žije, a jak již jsem shora uvedl, tenisové kurty jsou po předchozí domluvě otevřeny i pro širokou veřejnost a za každého nového člena budeme rádi.

*Jaroslav Řízek ml. - Předseda klubu
Jan Malý - Místopředseda klubu*

Městysáček 2024

Milí rodiče, prarodiče, tetičky a strýčkové,

v tomto roce bude během letních prázdnin pro děti připraven opět příměstský tábor, který tentokrát bude pořádat Městys Loučeň. Městysáček 2024, jak jsme jej nazvali, bude probíhat ve sportovním duchu. Ve spolupráci se zájmovými spolky ukážeme dětem, co všechno náš krásný městys nabízí, a nepochybujte o tom, že děti si při tom užijí spoustu legrace. Jedná se o náš historicky první turnus, tak nám držte palce, ať vše zvládneme!

Stručné informace jsou shrnuty níže. Termín podávání přihlášek včetně podrobnějších informací oznámíme do 30. 4. 2024. Sledujte webové stránky obce a FB stránky Naše Loučeň.

Moc se těšíme na společně strávený čas, a věřte, že i na velkou zábavu!

Krásné jarní dny přeji za přípravný tým:
Marcela Hradecká, Alena Klimt, Denisa Šťastná

Informace k táboru:

Kdy: 29. 07. 2024 (pondělí) – 02. 08. 2024 (pátek)

Kde: Loučeň, Sokolovna a okolí + 1 den výlet

Skupiny dětí: I. skupina: 4-6 let (15 dětí)

II. skupina: 7-10 let (15 dětí)

Pořadatel: Městys Loučeň

Cena bude stanovena až po provedení předběžné kalkulace

Přihlašování bude probíhat od konce dubna.

Přihlášky budou moci být zaslány e-mailem.

Dotazy: mestysacek@gmail.com

Jarní jarmark

Se začínajícím jarním obdobím je KULTURNÍ DŮM již třináctým rokem spojen s JARNÍM JARMARKEM. Letos připadl na 9. března, kdy vzhledem k nezvykle teplé zimě už nejedna zahrádka nebo lesní zákoutí rozkvetly do barev s jarem tak neodmyslitelně spojených. Opět se návštěvníci mohli těšit na výzdobu vnitřních prostor, tentokrát ve stylu jarních šatů s přírodními motivy. Vystavovatelů byl opět plný sál, přísáli i foyer, a i letos bylo mezi mnohými pravidelnými účastníky pár nových tváří. Vedle obrazů tu byla spousta krásných výrobků – dřevěných, textilních s potisky i malovaných ručně, sirupů, jarních dekorací, medu, bylinek, šperků, moučníků a perníčků a nechybělo ani divadlo. Tentokrát k nám zavítalo i maňáskové divadlo. Byli jsme mile překvapeni hojnou účastí i zájmem o sladké i slané občerstvení. Těší nás vidět spokojené návštěvníky, kteří se zde pravidelně setkávají se svými přáteli, mají možnost se vidět a popovídat. Obzvláště, když si děti všech věkových skupin od 0 do 99 let mohou vyrobit různé hezké předměty, zdobit skleněné kraslice i perníčky a obdarovat své nejmilejší. Děkujeme všem, kteří nás podporují a pomáhají nám, a už se těšíme další jarmark o adventní v sobotě na konci listopadu.

Štěpánka Šimečková

Majkl Cup

Turnaj Majkl Cup vznikl před dvanácti lety. Tehdy s názvem Malá kopaná na Loučeni. Byl to první turnaj v malé kopané za účasti dvanácti týmů. Turnaj se nejdříve odehrával na hřišti u zámku. Pak se každý rok zlepšoval jak po stránce organizační, tak hlavně díky účasti kvalitnějších týmů. Důležité bylo vždy i výborné občerstvení na našem turnaji, o které se zasloužili naši kamarádi, kteří nám při turnaji pomáhají. Musím hlavně vzpomenout na našeho kamaráda Michala Kyncla, který už bohužel není mezi námi a který nám v začátku turnaje moooc pomáhal jak s jeho organizací, tak s občerstvením. Michalu Kynclovi patří za vše velké díky. Proto se turnaj jmenuje Majkl Cup.

Každým rokem se turnaj rozrůstal o další týmy. Velké díky patří i všem sponzorům turnaje, hlavně firmě Pilous Loučen (paní Klimešová), DEK Nymburk a OÚ Městyse Loučeň, bez kterých by turnaj nemohl probíhat. Před časem jsme se dohodli s výborem FK Loučeň, že budeme moci pořádát turnaj na hlavním hřišti, což jeho úroveň pozvedlo ještě výš. Na každém turnaji hrály týmy vždy o kvalitní ceny. Také se při něm vždy pořádala sbírka na podporu a léčbu Káji Benešové. Každým rokem turnaj doprovázel i program pro pobavení jak hráčů, tak fanoušků (výcvik psů Jabkenice, mažoretky atd). Aby se i nejmenší mohli vydovádět, byl tu pro ně skákací hrad. Velkým zpestřením ka-

ždého turnaje byla účast dívčího týmu. Po skončení turnaje probíhalo vyhlášení nejlepších týmů, hráčů a předávání cen. Pak následovala volná zábava za doprovodu diskžokeje Matouše Marvina.

Doufám, že našemu turnaji zachováte přízeň a že se i letos 29. 6. 2024 přijdete podívat na turnaj v malé kopané Majkl Cup. Ještě bych chtěl poděkovat všem dobrovolníkům, kteří se na jeho pořádání podílejí. Bez vás by to nešlo. Děkuje všem.

*Za pořadatele turnaje
Majkl Cup L. Pulda*

Žil mezi námi

Jeho život provázely magické devítky. Narodil se 9. února 1924 jako nejmladší z pěti dětí ve Stranné u Žirovnice v rodině kováře. Když v roce 1933 pronajatá kovárna vyhořela, odešla rodina do Prahy, kde si v Modřanech opět pronajali kovárnu. Bylo mu tehdy devět let a do nového domova jel tramvají číslo devět.

Když nastoupil do učení, neměl už maminku. Vyučil se vlásenkářem, ale vytvořil jen jedinou paruku – táhlo ho to k motorům, ke strojům... zakotvil ve firmě AVIA, a později byl spolu s devíti kamarády totálně nasazen v Říši, u Braunschweigu, kde se dostal k soustruhu.

Vydržel těžkou práci, hlad, nálety i zranění, dokázal utéci, a vrátil se domů. V květnových dnech roku 1945 pomáhal v Praze stavět barikády.

Po válce se začal živit jako řidič, nejdříve nákladáku v Praze, později autobusu v Mladé Boleslavi. Jednou „vyfasoval“ záskok za kolegu na Loučeni, a tam

už zůstal. Přispěla k tomu jedna dobrá žena z Chudíře, která ve snaze provdat starší dceru Blázu, poslala ji s talířem pouťových koláčů na zastávku, podat je okénkem panu řidiči. Bláze se ale moc nechtělo, tak šla mladší Emilka.

Řidič autobusu byl tenkrát víc než jen ten, kdo točí volantem a šlape na plyn a na brzdu. Obstarával lidem na trase všemožné pochůzky ve městě, přivázel léky a podobně. Lidé ho potřebovali a měli ho rádi.

Brzy byla svatba, po níž se novomanželé ubytovali na Loučeni v podnájmu – nejprve na Průhonu, později u školy u Grégrů. Na Vlkavské ulici začali stavět dům. Stavba trvala řadu let; mezitím se manželům narodily dvě děti – v roce 1953 dcera Miluše, o čtyři roky později dcera Ladislava.

Do nového domu se rodina nastěhovala teprve v listopadu roku 1967. Paní Míla si dodnes vzpomíná, jak, tehdy čtrnáctiletá, převážela v kočárku veš-

keré hračky zadem kolem hřbitova do nového domova...

Vzpomíná také na svého tatínka, jaký byl dřič, starostlivý otec a dobrý manžel. Děti ho sice moc neužily – býval buďto v práci, a to často i v sobotu a v neděli, kdy vozil zájezdy, nebo po práci spal, a pokud byl doma, staral se s láskou také o ovocné stromy, zeleninovou zahradu a o včely – ale zároveň byl celé rodině oporou a dobrou jistotou. Byl ke všem vstřícný, laskavý, ochotný, nepil a nekouřil, a žádný rok na výročí svatby neopomněl přivést domů krabici kokosových špiček.

Devítky ho dostihly i v pozdním věku. V devadesáti letech musel jít na operaci kýly – ležel na pokoji číslo devět.

Devátého ledna roku 2019, v nedožitých pětadevadesáti letech, jeho prací naplněný život skončil. Devátého února 1924 by panu Ladislavu Blechovi bylo sto let.

LP

Vzpomínka na dobu zabíjaček

Můj otec byl řezník. Měl představu, že jeho syn nemůže hledat svou budoucnost jinde než jako jeho následník. Od mala mne tedy zaměstnával drobnými i náročnějšími úkoly kolem své živnosti. Byl jedním ze třinácti dětí. Jeho sourozenci, většinou drobní zemědělci či řemeslníci, žili v okolí Chudíře, takže jsme všichni byli v dost úzkém vztahu.

Za mého mládí se téměř v každé rodině na venkově chovala drůbež a častými členy domácnosti byli koza, králíci i prasce. To se nedoživalo vysokého věku. Bylo o něho pečováno s velkou láskou, aby nabralo do zimy co největší hmotnost. Jeho život většinou končil v lednu či únoru zabíjačkou. To byl okamžik, kdy se panímáma prezentovala celé širší rodině jako kuchařka. Pro tu příležitost většinou napekla kromě „buchty do prasete“ též nějaké cukroví či sladkosti, pantáta nakoupil odborně vybraný alkohol jako pivo, rum, punč a přísady pro přípravu grogu či jiného nápoje, který dokázal účastníky této akce zahřát. Tak tomu bylo i v rodinách mých příbuzných a později i v rodině mé manželky.

Otec jako dobrý řezník býval vedle toho pašíka hlavní osobou celé akce. A já jako budoucí dědic řemesla jsem nemohl chybět. Na rozdíl od ostatní řeznické činnosti jsem měl zabíjačky rád, neboť jsem

od malička mlsný, a tam mne nikdo nena-
pomínal, naopak mne pobízeli, abych si
vzal. Lednové a únorové putování po pří-
buzných skončilo v roce 1960 předčasnou
smrtí mého otce. Zůstala nám jen zabíjač-
ka u rodičů mé manželky.

Zde bych se rád zmínil o tom, že jsme
v té době měli s manželkou dvě děti.
Dcera úspěšně studovala vysokou školu.
Hned na začátku studia si udělala kurz
na instruktora lyžování a své semestrální
úkoly každý rok rychle splnila buď v před-
termínech, nebo hned na počátku zkouš-
kového období. Získaný čas, prakticky
celé první čtvrtletí, trávila na horách, kde
učila děti lyžovat. Pracovala pro několik
škol. Až jednou, to pomáhala stěhovat
nějaký stůl na stolní tenis, jí jedna des-
ka spadla na nohu a zranila jí nárt. Noha
musela do sádry a dcera domů. Tak stihla
jednu z těch únorových zabíjaček. Ujala se
role hostitelky. Při zabíjačce pajdala s lahví
rumu a cukrátky a nabízela je účastníkům
této akce. Pan řezník se nedal příliš pobí-
zet. Cukrátka odmítal, ale rum potřeboval
pro zahřátí, byl přece velký mráz.

Když jsme prase dostali z necek na
hák, vyvrhli ho, pan řezník rozdál úkoly
kolem čištění vnitřností a odebral se do
kuchyně, aby se „trochu ohřál“. Sedl ke
stolu a živě vypravoval rodičům, jak ve
Škodovce opracovává bloky motoru. Na-

jednou položil ruce na stůl, na ně hlavu
a spal. A protože se nedal vzbudit, jitřni-
ce, jelita a tlačenu jsem musel dodělat já.
Babička se ujala guláše. Když jsem sejmul
sádlo, oškrabal krupon a rozdělal maso,
aby si je děda mohl naložit do láku pro
pozdější uzení, znovu jsme se pokoušeli
pana řezníka vzbudit. O tom, že by odjel
svým autem, nemohla být řeč. A tak jsme
se rozhodli ho nastěhovat do mého MB
1000. Nebylo to jednoduché. Byl o hlavu
větší než já a měl tak o čtyřicet kilo víc. Na-
koniec se nám ho za pomoci švagra a dědy
podařilo dostat na zadní sedadlo. Tam si
udělal pohodlí a opět usnul. Dovezl jsem
ho do Boru (to je osada blízko Bratronic)
a šel tu novinu ohlásit jeho manželce. Mu-
sel jsem si vyslechnout mnoho nepubli-
kovatelných slov. Pak si uvázala šátek a šli
jsme pana řezníka vzbudit. Vydolovat ho
z auta nebylo jednoduché. Ono se mu
z toho auta ani moc nechtělo. Při té příle-
žitosti jsem musel vyslechnout další příval
slov, o kterých jsem ani nevěděl, že existu-
jí. Po delší době se nám společnými silami
pana řezníka podařilo z auta vytáhnout
a dovést k nejbližšímu kanapi.

Nikdo se mi tehdy nedivil, že jsem
s dcerou nějakou dobu nemluvil a dělal,
že neexistuje.

Jiří Havlát

Kosmetika &

kadeřnictví

Libichova 198, Paříž

Ivet
Salon

Tel.: 605 550 004

www.salon-ivet.cz

Jak to bylo s bažantem

Snad si ještě čtenáři vzpomenou na povídání o bažantovi před dvěma lety. Končilo tím, že jednoho dne už bažant nepřišel. Na tomto místě ale musím přiznat, že to ještě konec nebyl. Nechtěla jsem jen bažantovi uškodit nebezpečnou publicitou.

Ano, stalo se několikrát, že jsem ho marně volala a nakonec musela vysypat krmení na zem a jít zpátky, smutná... ale když jsem se pak ohlédla, bažant tam stál a díval se za mnou. Někdy nepřišel i několik dní, ale já vytrvale chodila ráno co ráno na stejné místo se sáčkem zrní, až mě překvapil – přišel se najíst i se slepičkou! Bažantí slepička byla drobnější, barevně nevýrazná, ale ostrážitější než on; dala se do jídla, až když jsem kousek poodešla. A můj Tenebroz se ozýval novým zvukem – tichým povzbuzováním své družky.

Obdivovala jsem ho. Vychován v zajetí, určen na pekáč – a přece Příroda zvítězila! Přežil hlad i nepřízeň počasí, dokázal se sám uživit, našel si partnerku; těšila jsem se, že mi brzy přivede ukázat i své děti.

Ale v době vyvádění mladých přišly ze vsi kočky. Přicházely každý den, brousily se bejstě kolem, jako když si člověk přijde do kantýny na oběd... Záhadou mi zůstává, jak mohly kočky vědět, kdy mají přijít! Opět Příroda... Bažantí hnízdi na zemi, matky tak nedokázaly uchránit jediné kuřátko. Když byla všechna snědena, kočky přestaly přicházet.

V době, kdy Tenebroz neprožíval námluvy, nechoval se tak útočně, dovolil mi fotografovat ho, víc se přiblížit, mluvit na něj. Umožnil mi ještě jeden úžasný zážitek: stála jsem u něj, když jedl, protože kdybych odešla, šel by za mnou, a drobné ptactvo, které se naučilo posedávat na nejbližších větvích dubů, by se hned vrhlo na bažantí snídani a ve chvíli ji spořádalo; a tu vidím, jak k nám od Špaldovic zahrady hopsá zajíc. Znehybněla jsem a zatajila dech. Zajíc přišel až k nám. Bažant pro něj nepředstavoval žádné nebezpečí a mne snad považoval za neforemný strom, hloupě stojící uprostřed cesty? Viděla jsem úplně zblízka hmatové vousky na jeho nosu, sametové slechy, medově zbarvené duhovky jeho očí. Teprve když se zvedl větřík směrem ode mne k němu, pochopil, že nejsem strom, a vyrazil střemhlav pryč.

Většinu času byl ale Tenebroz velmi útočný a vytrvalý. Nemohla jsem si dovolit nestálá krvavá zranění, a tak jsem si místo kancelářských desek opatřila pod kalhoty dva páry fotbalových chráničů a proutek nahradila plastovou plácačkou na koberce, již jsem si opeřečně držela od těla. I tak mi zpáteční cesta z louky – většinou pozadu – trvala i půl hodiny.

Několikrát jsem od Tenebroze odvrátila velké nebezpečí; zahlédla-li jsem z okna stát na polníčce auto, hned jsem spěchala na kole bažantovi na pomoc. Chránila jsem ho před volně puštěnými psy i před zvědavými lidmi. Jednou jsem zasáhla v poslední chvíli – jakýsi rozčilený pán už napřáhal ruku s klackem – ten bažant je prý nějaký divný! Přiměla jsem ho klacek odložit a jít dál. Ale

bála jsem se víc a víc. Ohrožení bylo tím větší, že pták, zřejmě po nějakém napadení, zchrochl na jednu nohu – v kloubu běháku se udělal velký otok, a už se to nezlepšilo; z chůze bylo skákání po jedné noze.

V období velkých veder, kdy i Tenebroz chodil s křídly odtáženými od těla a dýchal otevřeným zobákem, nosila jsem na místo krmení plastovou krabici s vodou; pokaždé ji ale kdosi odstranil, snad v domnění, že někdo znečišťuje přírodu odpadky? Nakonec jsem pod ostružiní musela zapíchnout k poslední mé krabici cedulku s nápisem PROSÍM, NEBERTE VODU PTÁKŮM, a pomohlo to.

Jednoho rána jsem si v místě našich setkávání na rozhraní polničky a lesa s úlekem všimla oranžově označených stromů, určených k poražení. Hned jsem si představila zvědavého Tenebroze, jak se jde podívat, co se to tam děje, a dřevorubce, jak trpytívé krásného a vykrmeného bažanta bez větší námahy uloví, odnesou domů, vyženou z peří a... Věděla jsem, že musím rychle něco podniknout. Ale co?

Zatelefonovala jsem do Záchrané stanice živočichů a požádala o pomoc. Řekli mi, ať bažanta odchytím, že si pak pro něj přijedou. Následující týden jsem bažanta zkoušela ochočit a sebe zbavit strachu z jeho drápů a zobáku. Říkala jsem mu jménem, odměňovala ho slunečnicí, a po několika pokusech jsem ho dokázala chytit, zvednout, a držet ho tak, aby měl křídla u těla. Poponesla jsem ho několik metrů a postavila na zem, aby viděl, že mu nechci ublížit. Postupně jsem ho nosila až k mému domu a tam se s ním rozloučila.

Vyklidila jsem starou králíkárnou, dala tam jídlo a vodu, a jednoho deštivého sobotního srpnového rána 2022 jsem už Tenebroze nepustila. Zavřený v králíkárně najednou nevypadal jako hrdý pán louky, srdce se mi sevřelo úzkostí...

Ze stanice si pro něj přijeli, naložili ho do klece a odvezli ho. Nebylo mi z toho vůbec dobře. Bylo to, jako bych posílala své dítě do světa. Co je lepší – krátký život na svobodě, plný nebezpečí a útrap, ale i dobrodružství, krásného přírodního prostředí, lásky a boje – nebo stísněnost klece, plné korýtka, blízka a hlučná pozornost lidí? Navíc se mi po něm stýskalo; po těch orosených ránech, kdy mě vítal svým kukrůu a já si užívala důvěry jiného živočišného druhu a učila se od toho dokonalého tvora trpělivosti, pokoře a obezřetnosti. Vždyť když jsme spolu den co den putovali loukou, byl vždy prvním, kdo si všiml nějakého nebezpečí! Reagoval i na hlas sojky, na vzdálený pohyb v trávě. Nebyl to pro mne jen zmatený pták, poznamenaný od lidí, ale malý zázrak. Cítila jsem za něj odpovědnost.

Ve stanici byl ubytován s drobnými ptáky ve voliére 10 x 10 m, jejíž strop tvořila síť, takže viděl nebe. Dole měl téměř dokonale napodobené přírodní prostředí, a hlavně dostatek pestré potravy. Stanice byla pro mě dopravně poněkud nedostupná, ale čtyřikrát se mi podařilo Tenebroze navštívit; pokaždé

jsem našla dobrého a chápajícího člověka, který mě tam dovezl.

Zpočátku vypadal Tenebroz trochu ztraceně. Takový schliplý, bez jiskry v oku, dokonce při manipulaci přišel o celý svůj krásný ocas. Ten mu ale brzy zase dorostl a bažant byl s každou mou další návštěvou sebevědomější, odtážitější, což mi sice bylo trochu líto, ale věděla jsem, že je to tak správně. Při poslední návštěvě sice na moje zavolání zareagoval, ale už se neukázal, zůstal schovaný v porostu. Každý měsíc jsem posílala stanici určitou finanční částku z důchodu, takové dobrovolné alimenty, kterými jsem bažantovi chtěla pojistit bezpečné dožití, i když mi to ve stanici slíbili.

Nakonec dostal i bažantí slepičku, též s nějakým handicapem, začal být prý znovu agresivní vůči lidem, protože se opět dostal do toku, a tak jsem se upokojila a řekla si, že to přece jen byl dobrý skutek. Vždyť se Tenebroz narodil a první část života prožil v zajetí, tak se zkrátka jen do zajetí vrátil, a teď se má jako v bažantím ráji!

V polovině srpna 2023 jsem se dotázala ve stanici, zda bych mohla znovu navštívit „svého“ bažanta. Bylo mi ale sděleno, že „bažant byl zapůjčen do voliéry MŠ Hrubý Jeseník, mají ho v expozici s jinými ptáky a děti se o ně starají. Bažant byl kontaktní, proto jsme ho tam zapůjčili.“ Hned jsem telefonovala do oné MŠ. Tam mi řekli, že asi před třemi dny pan školník natíral na zahradě lavičku, měl u sebe svou malou dcerku, a ta v nestřežené chvíli otevřela ptačí voliéru, takže jim veškeré osazenstvo uletělo. Včetně bažanta. Naposledy byl viděn v zástavbě směrem na Křinec.

Okamžitě jsem sehnala ochotného majitele auta, vzala s sebou dva malé vnuky a sáček loupané slunečnice, a vyrazili jsme. U každého remízku mezi Křincem a Hrubým Jeseníkem jsme zastavili, chodila jsem sem a tam, volala na Tenebroze... všechno marně.

V MŠ jsem viděla pana školníka i jeho holčičku, paní učitelka jen omluvně krčila rameny... Dojeli jsme i do stanice, což už stejně nebylo nic platné, potlačila jsem slzy a napsala na OÚ Hrubý Jeseník, aby vyhlásili, že kdo najde a vrátí živého Tenebrozíkka, dostane ode mne tisíc korun... ale nikdo se neozval, a bažantův krátký, ale dramatický život nepochybně skončil na něčím talíři...

Najednou to už zase nebyl dobrý skutek, ale jen další závaží do mého už tak dost obtíženého svědomí, a dlouho mi trvalo, než jsem se z toho smutku trochu dostala a uvědomila si, že nemají pravdu ve Wikipedii, když tvrdí, že bažant se v zajetí dožívá dvacet let, zatímco v přírodě pouhých dvou let. Je to možná obráceně. Předsevzala jsem si, že jestli ještě někdy potkám nějaké divoké zvíře, ochotné se se mnou přátelit, nekompromisně je – v zájmu jeho dobra – odeženu. Protože ani člověk, milující Přírodu, nedokáže někdy dohlédnout konce svých dobře míněných činů.

LP

SDH Loučeň v zimě

Vážení a milí čtenáři, přišel čas zrekapitulovat naši zimní činnost. Paní Zima se s námi letos bleskurychle rozloučila (raději ťukám, abych to nezakřikla), a my jsme opět nezaháleli. Než skončil minulý rok, stihli jsme se s ním rozloučit naším tradičním zimním pochodem okolními lesy, který jsme zakončili obědem a posezením U Ottomanských.

Na začátku ledna se konala valná hromada, při níž jsme zhodnotili celý minulý rok, zvolili nového pokladníka a plánovali akce roku letošního. Mladí hasiči pilně trénovali v sokolovně a připravovali se na uzlovací soutěž, plnění odznaků odbornosti a štafety.

V únoru se někteří naši členové aktivně zapojili do příprav a zdárného průběhu Masopustu. Masopustní výbor odsouhlasil, aby patnáct tisíc korun z vybraných peněz bylo věnováno na činnost mladých hasičů, za což velmi děkujeme.

Trenérka Lenka Volfová v únoru zdárně dokončila trenérský kurz. Máme tedy kvalifikovaného trenéra hasičského sportu III. stupně. Moc gratulujeme a děkujeme.

Dva patnáctiletí členové mladých hasičů Fanda Vlk a Sofie Čudová byli přijati k absolvování Letní školy instruktorů, kterou vyhláší Ústřední odborná rada mládeže SH ČMS. Jsme rádi, že mají zájem se školy zúčastnit a rozhodli jsme se jim přispět na účastnický poplatek.

Začátkem března se jeden dorostenec jednotlivce a družstva mladších, starších i dorostu zúčastnili uzlovací soutěže ve Slovci. Jednalo se o štafetu, kdy každý člen čtyřčlenného družstva vázal jeden z uzlů. Jednotlivci vázali všechny čtyři uzle. Započítával se lepší čas ze dvou pokusů.

6. března se náš starosta Jarda Háza zúčastnil losování spolků ohledně hlídání parkoviště u zámku. Letos začínáme hlídat jako první.

V březnu ještě mladé hasiče čeká plnění odznaků odborností na základní škole v Hrubém Jeseníku. Zatím trénují v sokolovně a už se těší na tréninky venku, a hlavně na požární útoky s vodou.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří nás podporujete a fandíte nám. Přejeme vám krásné, slunečné jaro, plné barevných květů, a hlavně pevné zdraví. *Vaši hasiči*

SDH Loučeň

nábor nových členů

Závody na okresní a krajské úrovni!

- Ukázky:**
- hasičské techniky,
 - útoky s vodou,
 - zdravotvěda,
 - topografie,
 - vázání uzlů,
 - střelba ze vzduchovky,
 - práce ve skupinách,
 - znalosti požární ochrany.

Přijďte a zapojte se do místních aktivit. Mládež 7+ a zapojení rodičů do činnosti

Sponzorské dary vítány ☺

Každý pátek
od 16:00 hod. u hasičárny

Připravované akce

Duben:

- 6. 4.** **Jarní koncert** – pořádá spolek Amadis v kulturním domě Loučeň od 17 hodin
- 13. 4.** Městys Loučeň pořádá **Úklid městyse Loučeň** se závěrečným opékáním buřtíků u kulturního domu. Sraz u úřadu městyse Loučeň v 10,00h (následně úklid příkopů, lesa, parku...). Rukavice a pytle budou připraveny k vyzvednutí na místě.
- 7. 4.** připravuje **Mateřská školka** od 15 do 17 hodin **Den otevřených dveří**.
- 27. 4.** Městys Loučeň ve spolupráci s SDH Loučeň pořádá v kulturním domě Loučeň od 15 hodin **Dětský maškarní ples** a od 21 hodin „**Oldies party – Best of the 70s 80s 90s**“ s diskžokejem Zdeňkem Vranovským.
- 30. 4.** **Pálení čarodějnic** za sokolovnou

Květen:

- 2. 5.** Chystá vojensko-historický spolek opět tradiční „**Kolonu vítězství**“. Odpoledne bude prezentována na prostranství za sokolovnou Loučeň výstava historických vozidel a vojenského tábora. Bojovou ukázkou plánují letos kolem poledne někde na autentickém místě u Jiváku nebo na okraji lesa k Chudíři. Přesné místo dají zájemcům z řad diváků ještě vědět. Asi v 17 hodin společně **položíme věnce u pomníku padlých**.
- 10. 5.** pořádá městys Loučeň v kulturním domě od 17 hodin **Setkání dříve narozených**
- 12. 5.** na dvousté výročí od narození Bedřicha Smetany pořádá městys Loučeň ve spolupráci se zámek Loučeň **Setkání u Boží vody** s programem.

Srpen:

V kulturním domě proběhne XXIV. ročník tradičního mezinárodního hudebního festivalu Thurn-Taxis, který pořádá městys Loučeň s tímto programem:

- 2. 8.** zahajovací koncert: B. Smetana „Proč bychom se netěšili“, na kterém vystoupí sólisté z ND Praha, DPB Ostrava, Olomouc, Plzeň, umělecký vedoucí M. Kubečka
- 6. 8.** Pražská konzervatoř – vítězové mezinárodních soutěží
- 9. 8.** Klavírní recitál Ivana Perkoviče z Bosny a Hercegoviny
- 3. 8.** Závěrečný koncert Felixe Slováčka juniora
- 25. 8.** proběhne od 15 hodin v zámeckém kostele koncert „Smetana a Dvořák mecenášům“, který pořádá zámek Loučeň.
- 17. 8.** pořádá městys Loučeň u kulturního domu pouťovou zábavu.
- 17. - 18. 8.** Loučeňská pouť u KD Loučeň

Zápis dětí do 1. třídy ZŠ

Pro děti narozené od 1. 9. 2017 do 31. 8. 2018 bude probíhat **10. dubna 2024 od 14 do 18 hodin**.

Náhradní termín: **17. dubna 2024 od 14 do 16 hodin**

Budou přijímány pouze děti s trvalým pobytem Loučeň a s trvalým pobytem v obcích, se kterými je podepsána s městysem Loučeň dohoda o spolupráci (Chudíř, Jíkev, Mcely, Seletice, Charvátce). Bližší informace najdete na stránkách ZŠ a MŠ Loučeň.

Jubilanti

Březen

Zdeňka Krausová z Loučeně
Jana Mrňavá z Loučeně
Vladimír Volf z Loučeně
Jarmila Rulíková z Loučeně
Miloš Váša z Patřína

Duben

Miloslav Zubr ze Studců
Marcela Hlaváčová z Loučeně

Květen

Zdeňka Volková z Loučeně
Alena Klimešová z Loučeně
Hana Kuřová ze Studeček
Zdeňka Jedličková z Loučeně
Květuše Kodriková z Loučeně

Červen

Květuše Maršíková z Patřína
Zdeněk Jedlička z Loučeně
Anna Renčová ze Studců
Vladislav Malík z Loučeně
Jitka Bártová ze Studců
Floare Malíková z Loučeně

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a další klidná a spokojená léta.

(obrázky jsou z kalendáře Ludmily Píšové)

Na stránkách Občasníku je možné za mírný poplatek uveřejňovat i inzeráty nebo reklamu na nabízené služby.

Pište nám na adresu redakceobcasnik@post.cz

Cena za inzerci

v černobílém provedení:

1/16 strany	A4:	60 Kč
1/8 strany	A4:	120 Kč
1/4 strany	A4:	180 Kč
1/2 strany	A4:	340 Kč
Celá strana	A4:	500 Kč

U barevného tisku
bude účtován příplatek 10 %.

**Posílejte nám své postřehy, komentáře,
připomínky, své dotazy a příspěvky**

na mailovou adresu:
redakceobcasnik@post.cz

